

அபிராமி அந்தாதி

ஆய்வுரை

51 வது செய்யுள்

தினைந்துருகும் அடியாரை
தைய வைத்தார்

இப்பாடலின் பயன்
சிவயோகம் கைவரப் பெறுதலாகும்

வெளியீடு:
பஜனைச் சபை
வழக்கம்பரை
கழிபுரம்
1994

நாம் யாவரும் கொடுத்து வைத்தவர்களே

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரைகளை படிக்கவும் அறியவும் அம்பாளை வணங்கவும் நாம் யாவரும் கொடுத்தவைத்தவர்களாவோம் பல்வகையான சிறப்புக்களுடன், பல நூல்களின் உதவியோடு எங்கும், யாவரும் ஏற்கக்கூடியவாறு அரியபல உண்மைகளை ஆய்வாளர் புலவர் கே. சந்தானரசுமன் எழுதி வந்ததை நாம் வாசித்து இன்புற்று சந்தோஷம் அடைகின்றோம்.

எமது சமய நூல்களாகிய திருவாசகம், திருமுறைகள் திருமந்திரம் திருப்புகழ் கந்தரநுபூதி கந்தரலங்காரம், மற்றும் பல நூல்களில் ஆசிரியர் நுழைந்து ஒப்புநோக்கி அபிராமியந்தாதி கருத்துக்களை விளக்கும் பாணி எம்மை எல்லாம் வியக்கவைக்கின்றன' இவற்றை நாம் மேலும் படிக்க படிக்கக் குடுத்துவைத்தவர்களாவோம்

முருக வழிபாட்டில் தம் வாழ்வை பேரானந்தப்படுத்திய அறிஞர் திரு த. பரராசசுந்தரம் B. A ஆசிரியர் வழக்கம்பரை அம்பாள் ஆலயச்சூழலில் வாழ்ந்து அம்பாளைத் தீனமும் வணங்கி வரும் ஓர் மதியவராவார் மிகவும் அடக்கமாக வழிபாடு செய்து இன்புறும் இப் பெரியார் தமது அன்பு மனைவியாருடன் வாழ்ந்து அம்பாளை பக்தி செய்து வருகின்றார்.

எங்கள் வழிபாட்டையும், பாடும் பணியையும் பாராட்டுவது இப் பெரியார் திருமந்திர விளக்கத்தை மிகவும் நுணுக்கமாக கூறி எம்மை பக்தி செய்தவைப்பவர்களில் ஒருவராக விளங்கிவருகின்றார் இப் பெரியாரின் மனைவி எங்களை உபசரிப்பதில் பக்தி பண்ணுவதில் மேன்மையுடையவராவார் நாம் வெளியீட்டு வரும் அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை வெளியீட்டுக்கு உதவவேண்டும் என்ற பேரும் அவாவுடன் ஒரு பாடலை வெளியிட உதவியுள்ளனர். ஆசிரியரை பற்றிய பல விடயங்கள் தெரிந்தும் எழுதமுடியாமல் உள்ளோம் அன்புக் கட்டளை ஒன்றும் எழுத வேண்டாம் என்பது நாம் இப்படியான பெரியார் குடும்பத்தினருடன் வாழும் பேறு பெற்றோம் என்பது மிகுந்த சத்தோஷமாகவுள்ளது. திருமந்திர விளக்க அறிவு பெற விதம்புவோர் இப் பெரியாருடன் இணைந்து கொள்ளுங்கள் எல்லா நலன்களும் இவர்களுக்கு கிடைக்க அம்பாள் அருள் நல்க நாம் பிரார்த்திப்போம்.

இவ் வெளியீட்டில் அபிராமியந்தாதி 51 வது பாடல் ஆய்வுரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலின் பயன் இவையோகம் கைவரப் பெறுதலாகும் இப்பாடலைப் படித்து அப்பேற்றை நாமும் பெறுவோமாக.

அபிராமி அந்தாதி ஆய்வுரை

5! வது செய்யுள்

புலவர் திரு க. சந்தானராமன் M. A.

அரணம் பொருளென் றருளென் றிலாத அசுரர்தங்கள்
முரண் அன்றழிய முனிந்தபெம்மானும், முகுந்தனுமே
சரணம் சரணம் எனநின்ற நாயகி, தன்னடியாள்
மரணம் பிறவி இரண்டும் எய்தார் இந்த வையகத்தே.

அ. அரணம் பொருள் என்று அருள் ஒன்று
இல்லாத அசுரர்

1. கோட்டைகளே உண்மையான பொருள் என்று தவறாக எண்ணி 'இரக்கம்' என்ற நல்லியல்பு ஒன்றினை விலக்கி வாழ்ந்த அசுரர்கள் என்கிறார்
2. பொன் வெள்ளி இரும்பு ஆகிய உலோகங்களால் திரிபுர அசுரர்களின் கோட்டை மதில்கள் அமைந்திருந்தன அவற்றின் உள்ளே எல்லாப் பொருள்களும் கிடைக்கப்பெற்று நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடத்துக்குச் சென்று நினைத்தபடி வாழும் வாய்ப்பு திரிபுர அசுரர்களுக்குக் கிடைத்திருந்தது அதனையே அவர்கள் உண்மையான பொருள் என்று எண்ணினர் அது என்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடியது எனத்திளைத் திருந்தனர். உயிர்களுக்கு தீமை விளைவித்தலும் அவற்றினை அழித்தலும் இரக்கமற்ற செயல்கள் என்று எண்ணாது அவற்றினையே தொடர்ந்து வந்தனர் அதாவது, அரணமே பொருள் என்று எண்ணி விட்டனர்.
3. எல்லாச் செவ்வங்களும், சிறப்புக்களும் இருந்தும் அவசியமான இரக்கம் என்ற ஒன்று மட்டும் இல்லாதவர்களாக இருந்தனர் அக்குறை மற்ற எல்லா நிறைகளையும் பயனற்றவைகளாக்கி அவர்களது அழிவுக்கும் காரணமாகிவிட்டது எனவே 'அருள் ஒன்று இல்லாத அசுரர்' என்கிறார்

4. தனது நடுவுநிலையினின்று பிறழாமல் நிற்கக்காலனுக்கு இரக்க மிக்கம் அவசியமாகிறது. எனினும், அவனது இரக்கமின்மையினைக்கூட இறைவன் கடிந்தான் "இரக்கமொன்றியாது மில்லாக் காலனைக் கடிந்தஎம்மான்" என்பது அப்பர் தேவாரம்
5. திரிபுர அசுரர்கள் போலவே இராவணனும் அவனைச் சார்ந்தாலும் இரக்கமின்றி வாழ்ந்தனர்
 "இரக்க மென்று ஒருபொருள் இலாத நெஞ்சினர்
 அரக்கர் என்றுனார் அறத்தின் நீங்கினார்"
 எனக்கம்பன் அவர்களிடம் அவசியமான ஒருபொருள் இன்மையினைச் சுட்டிக்காட்டுகிறான்.

ஆ. அசுரர் தங்கள் முரண் அன்று அழிய முனிந்த பெம்மானும் முகுந்தனும் சரணம் சரணம் என நின்று நாயகி.

1. தாசகரட்சன், கமலாட்சன், லீத்யுன்மாலி என்னும் அவ்வசுரர்களின் வலிமை அழியும்படி முற்காலத்தில் வெகுண்ட சிவபெருமானும் திருமாலும் உனது திருவடியை அடைக்கலம் என்று நிற்கும் சிறப்புடைய தலைவியரவான் அபிராமி.
2. கடும்குயந்தி எதுவுமின்றி அசுரர்களைத்தான் சினந்தமாத்திரத்திலுள்ள அழித்துவிட்டதால் 'முனிந்த' எனலும் அம்முனிவு உயிர்களின் நன்மையினைக் கருதியே ஏற்பட்டதால் 'முனிந்த பெம்மான், என்றும் கூறினார்
3. 'முகுந்தன், என்றால் முக்தியளிப்பவன் என்பது பொருள். இவருக்கு திருமாலைக் குறித்தது அம்பிகைக்கும் சகஸ்ரநாமத்தில் 'முகுந்தா, என்றநாமம் உண்டு.
4. திரிபுர சம்ஹாரம் என்பது மூடிமலநீக்கம். மூடிமலநீக்கம் செய்து உயிர்களை முக்திக்கு உயர்த்த இருவரும் அவனைச் 'சரணம்' என்கின்றனர் "சக்தி என்பான் ஒருசாதகப்பெண்பிள்ளை முக்திக்குதாயகி" என்கிறார் திருமுலர் திருமந்திரத்தில் வரும்நாயகி என்ற சொல்லில் இவரும் வந்திருக்கிறது

தனது வழிபடு தெய்வத்தில் ஏற்றம் கூறஎன்ணி இருவரும் சரணம் சரணம் என்னும் நிலையினைக் காட்டினர் இதுகிவா பசாரமொ, விஷ்ணு நிந்தையோ கூகாது. 'நஹந்தசநியாய' த்தின்பாற்படும்

5. "நிர்க்குணப்ரம்ம ஸ்வரூபமான பராசக்தியின் அநீஷ்டானத் தாலேயே சூண முரித்தினான பரமசிவன். திருமால் முதலியோர் தோன்றி அவளுடைய அம்ச பூதங்களான சக்திகளையே சேர்த்து தோழிவாற்றுமுகிறனர். தாயார் ஸ்தானத்தில் இருப்பவனைச் சரணம் அடைதல் என்னகுற்றம்?"—இவ்வாறு வினக்குகிறார் உரையாசிரியர் சண்முகநாதன் அவர்கள்

அடையார் தம் அரசின் முன்றும் சீரின் மக்கு மலையே நிலையாக முனிந்தான் உருப்பய" என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். எல்லாத் திருமுறைகளிலும் பல இடங்களில் முப்புரம் முனிந்த வரலாறு பேசப்படுகிறது.

இ. நாயகி தன்னடியார் மரணம் பிறவி இரண்டே எய்தார் இந்த வையகத்தே.

- முத்திக்கு நாயகியான அவளது அடியவர்கள் இவ்வுலகில் இறப்பு, பிறப்பு ஆகிய இரண்டினையும் எய்துவதில்லை அதாவது முத்தி(ஜீவன் முத்தி) எய்துகிறனர்.
- 'இனிப்பிறவியில்லை' என்ற நிலை எய்திய கடைசிப் பிறவியிலேயே அம்பிகையை வழிபடும் வாய்ப்பு கிட்டும் என்ற ஸ்ரீவித்யா மரபுப்படி அகனையின் அடியவர்கள் இனிப்பிறவா முத்தி நிலை எய்துகின்றனர் பிறப்பு இன்மைபால் இறப்பும் இக்காமல் போகிறது
- அடியார் இனிப்பிறவார் என்பது நிச்சயம். ஆனால் இறவார் என்பது எப்படி பொருந்தும்? இவ்வையகத்தில் பிறந்தோர் இறந்தேயாக வேண்டும்? என்ற வினா எழுகிறது மற்றவர்கள் பிறவிக்கு காரணமான மரணம் அடைகின்றனர் ஆனால் அடியவர்கள் பிறவாதநிலையினை எய்திவிடுவதால் அந்நிலைக்கு செல்லும் மறைவு மரணம் என்ற சொல்லிக் அடங்காது காலவழி, அவன் நினைத்தபொழுது வருவதே மரணம். அக்காலனில் குறுக்கிடு இன்றித்தாம் நினைத்தபொழுது இறைவனுடன் சலத்தல் அடியார்களுக்கு இயலும். ஆகையால் அது மரணம் ஆகாது
- வித்தைக் கெடுத்து விபாக்கிரத்தேமிகச் சத்த துரியும் பிறந்த துடக்கை ஒத்தப் புணையிர் ஒன்றாக உடம்போடு செத்திட்டிருப்பார் சிவபோசியர்களே

என்ற திருமந்திரப்படி யோகியர் தாமே வீரும்பி உடம்போடு
செத்திட்டிருப்பதால் அவர்கள் இனியும் மரணம் எய்தும்
வாய்ப்பில்லை

அவ்வாறே—

“இட்டதவ் வீடிகளாதி ரேசித்துப்

புட்டிபட தசநாடியும் பூரித்துக்

கோட்டிப் பிராணன் அபானனுங்கும்பித்து

நட்டம் இருக்க நமன் இல்லைதானே”

என்றதிருமந்திரப்படி அவர்களுக்கு மரணம் இல்லை என்பது
தெளிவாகிறது.

5. “நீலச் சிகண்டியில் ஏறும் பிரான் எந்தநேரத்திலும் கோலக்
குறத்தியுடன் வருவான்: குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை மெள்
ளக் தெளிந்து அறிவார் சிவயோகிகளே காலத்தை வென்றி
நட்பார். மரிப்பார் வேறுங்கர் மிகளே,, என்ற கந்தர் அலங்
காரத்தில் குருநாதன் வழியாக உண்மை நெறிகளைத் தெரி
ந்து தெளிந்து நன்றாய் அறிகின்றனர் சிவயோகிகள் என்பது
நன்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகையோரே மரணமில்லா
பேருவாழ்வு எய்துகின்றனர் என்பதும் வெறுங்கர்மிகள் மரிக்க
ின்றனர் என்பதும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது

6. அடியார்களும், துறவிகளும், யோகிகளும் மறையும் பொழுது
‘பரிபூரணம் எய்தினார்’ என்றும், ‘சித்தியடைந்தார்’ என்றும்
கூறும் மரபு இதனை ஒட்டியே எழுந்தது ‘திருநாடு எழுந்த
ஞானினார், என்று கூறுவது வைணவ சம்பிரதாயமாகும்

இப்பூமியில் வாழ்ந்திருந்து சிவயோகம் கைவரப்பெற்ற நாயன்
மார்கள் எவருக்கும் சமாதி அல்லது கல்லறை என்பது இல்
லாமே இங்கு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும்

7. சிவயோகிகளுக்குக் குறிப்பிட்ட நிலை இங்கு அண்னையின்
அடியார்களுக்கு எப்படி பொருந்தும்? தென்வாட்டைப்பொறுத்
தவரை அம்பிகையடிகள் முருகனடியார்கள், கணபதபக்தர்கள்
யாவரும் சைவர்களே ஆவார்கள். அவர்கள் பின்பற்றும் யோக
நெறி சிவயோகமாகும். சிவயோகம் கைவரப் பெறுதலே இப்
பாடலின் பாரயணபலனுய் ஆகுப.

சென்ற வெளியீட்டுத் தொடர்ச்சித் தொடர் எமது
அபிராமி அந்தாதி ஆய்வரை வெளியீடுகளை
கீழ்கானும் விலாசத்தாரிடமும் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்

16. திரு சி. வெங்கடாசலபதி கல்லூரி முகப்பு சுழிபுரம்)
17. திரு ரீ. துரைசிங்கம்(தொல்புரம் டச் நோட் சுழிபுரம்)
18. டாக்டர் க. சிவராசா (வெள்ளவத்தை கொழும்பு)
19. திரு. ச. தியாகராசா (கரையநகர் ப நோ க சங்கம்)
20. திரு.சி. நடராசா (சர்வாதயம் தொல்புரம் சுழிபுரம்)

